

בתי המשפט

007565/01 א		בית משפט השלום באר שבע	
001225/02 א			
בפני:	כב' השופט - עידו רוזין	תאריך:	23/10/2008

בעניין: אלעוברה סלאמה

ע"י ב"כ עו"ד ליאור מרקוביץ התובע בת.א. 7565/01 ובת.א. 1225/05

נגד

1. דור אנרגיה (1998) בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד קרן זוקין
[שולח הודעה לצד ג' מס' 1 בתיק 7565/01]2. עו"ד נשר נפתלי
[שולח הודעה לצד ג' מס' 2 בתיק 1225/02]הנתבעים בת.א. 7565/01 ובת.א. 1225/05

נגד

1. עו"ד טלאל אלעוברה

2. מדינת ישראל – הנהלת בתי המשפט
ע"י ב"כ עו"ד קובי אזולאי
צדדי ג' 1 ו- 2**פסק – דין**

1. בהתאם להסכמת בעלי הדין, ניתן בזה פסק דין, על דרך הפשרה, לפי סעיף 79 א' לחוק בתי המשפט (נוסח משולב) התשמ"ד – 1984.
2. תחילתם של ההליכים, בשתי התובענות שבכותרת, אשר הוגשו על ידי התובע, בקשר לנוקמים שנגרמו לו בעת שננקטו נגדו הליכי הוצאה לפועל, במסגרת תיק הוצל"פ שמספרו 02-29449-00 מתנהל בלשכת הוצאה לפועל בחיפה, כאשר התובע נקשר לתיק הוצל"פ בעקבות זיוף שנעשה בשטר חוב שהוגש לביצוע, כאשר מאן דהוא הוסיף לשטר ערב נוסף (ערב ב') בנוסח

הבא: "שם: אלעוברה פארג, ת.ז. 35511948 כתובת רהט שכונה 24 בית 129" (השווה בין שם התובע בכותרת לעיל לבין השם שצויין בשטר).
הנתבעת מס' 1 היא הזוכה בתיק ההוצאה לפועל ואילו הנתבע מס' 2 היה עורך הדין שייצג את הזוכה.

התביעה שבת.א. 7565/01 הוגשה ביום 05.11.01, לתשלום סך של 120,000 ₪. התובע מבסס את תביעתו, בתיק זה, על הנזקים שנגרמו לו בשל העיקולים שהוטלו נגדו, ודורש פיצויים, בין היתר, על פגיעה בתדמית, הנזק שנגרם בעקבות הטלת העיקולים שהביא לחילול שיקים והכרזתו כלקוח מוגבל, הנזק שנגרם לו עקב אי היכולות לקבל הלוואות לכיסוי חובותיו והנזק שנגרם לעסקיו (ראה סעיפים 14 ו-15 לכתב התביעה).

התביעה שבת.א. 1225/02 הוגשה ביום 13.01.02, לתשלום סך של 136,530 ₪. התובע מבסס את תביעתו, בתיק זה, על הנזקים שנגרמו לו בעקבות מימוש של קופות הגמל וקרנות ההשתלמות, השייכות לו (להלן: "הקופות"). התובע טוען, כי מימוש הכספים נעשה חרף החלטת כבי' הרשמת יפעת אונגר-ביטון, אשר הורתה על עיכוב הליכי ההוצאה לפועל. בסעיף 15 לתביעה טוען התובע לשיפוי גלובאלי בסך של 20,000 ₪, בגין נזקים עתידיים שנגרמו, בשל כך שהתובע לא יכל להמשיך ולהפקיד כספים בקופות ולהנות מהטבות המס שהן מעניקות.

3. בתחילת שנת 2007, נעשה ניסיון משותף, של כל בעלי הדין, להחזיר את מצב הקופות לקדמותו, מתוך מגמה לצמצם את הנזקים ולקבל מרשויות המס את הכספים שהופרשו לזכותם, בעת מימוש הקופות. ניסיון זה לא צלח, בשל התנגדות רשויות המס, אשר נבעה בעיקר בשל חלוף השנים (המימוש בוצע בשנת 2001 והניסיון להחזיר את המצב לקדמותו נעשה רק בשנת 2007). ניתן להניח שההוצאה הייתה שונה, אילו הניסיון להחזיר את המצב לקדמותו, היה נעשה בסמוך לאחר מימוש הכספים בפועל.

4. בדיון שהתקיים ביום 10.10.2007 בעלי הדין הגיעו להסדר פשרה והסדר דיוני, אשר ניתן לו תוקף פסק דין, ולהלן עקרונותיו:-

א. הנתבעת 1 (הזוכה) תחזיר לתובע את הסכומים ששולמו לה בגין מימוש קופות הגמל, בסך קרן של 43,665 ₪, בצירוף שיערוך מיום 24.12.01.

ב. התובע יהיה זכאי לקבל סך נוסף של 34,307 ₪, על חשבון הכספים שהועברו למס הכנסה (כתוצאה ממימוש הקופות), בצירוף שיערוך מיום 24.12.01. כמו כן הוסכם

שבית המשפט יקבע על דרך הפשרה מי מבעלי הדין, לרבות צדדי ג', ישא בסכום זה ובאיזה שיעור.

ג. הצדדים הסכימו שאופן ביצוע השערוך, של הכספים האמורים בס"ק א' ו- ב' לעיל, יקבע ע"י בית המשפט, על דרך הפשרה לפי סעיף 79 א' לחוק בתי המשפט.

ד. הוסכם, כי יתר המחלוקות בתיק אזרחי 7565/01, תתבררנה על דרך הפשרה, לפי סעיף 79 א' לחוק בתי המשפט, כאשר תשמר לצדדים האפשרות להשמיע עדים. עוד הסכימו הצדדים, כי לאחר שלב הסיכומים בית המשפט יקבע את האחריות הנפרדת של כל אחד מבעלי הדין (לרבות צדדי ג'), כל אחד עד כדי חלקו, כאשר הסכום המקסימלי הנוסף שיפסק לזכות התובע, לא יעלה על 35,000 ₪.

ה. התביעה בתיק אזרחי 1225/02 – תחשב כתביעה שנדחתה, למעט סעיף 15 לתביעה, אשר דן בנוק שנגרם לתובע כתוצאה מחוסר היכולות להפקיד כספים בקופות שמומשו ולהנות מהטבות המס. גם מחלוקת זו תתברר על דרך הפשרה, כאשר הוסכם שהסכום שיפסק לזכות התובע לא יעלה על 5,000 ₪.

ו. בית המשפט יפסוק בשאלת הוצאות המשפט ושכ"ט עו"ד בנפרד ובנוסף לאמור לעיל.

ז. עוד הוסכם, שעדים שהצדדים לא חקרו אותם לא יתפרש הדבר שיש לקבל את עדותם כפי שהיא, או שינתן משקל ראייתי להעדר חקירתם.

5. מכלל הראיות שהובאו בפני ניתן לקבוע, ללא כל היסוס, שחתימתו של התובע זוייפה וכי התובע לא חייב לשלם דבר בגין השטר או בגין תיק הוצאה לפועל שנפתח בעקבותיו. כאמור, תיק הוצאה לפועל נפתח בטעות וכי הנתבעת 1, באמצעות בא כוחה, הנתבע מס' 2, נקטו כנגד התובע, בהליכים, שלא כדין, ואף התעלמו מכל אותן התראות ואזהרות בקשר לכך שהתובע איננו בעל הדין הנכון.

מדובר בשרשרת של מחדלים וטעויות שהביאו לפתיחת התיק, נקיטת ההליכים ומימוש קופות הגמל השייכות לתובע.

המחדל המשמעותי ביותר, אשר הביא למרבית הנוזקים שנגרמו לתובע, הוא שמאז שמומשו הכספים (בשנת 2001) ועד היום, איש לא טרח להחזיר לתובע את סכומי הכסף שנגבו ממנו.

6. העניינים שצריך לדון בהם :

- א. חלוקת האחריות למחדלים שהביאו לנזקים, שנגרמו לתובע.
- א. שעור הנזק.
- ב. אופן ביצוע השיערוך.

7. בטרם אתייחס לחלוקת האחריות יש לפרט את ההתרחשויות העיקריות שהביאו לנזק :

- א. ביום 5.11.2000 נפתח תיק הוצאה לפועל למימוש שטר החוב כנגד התובע, כאשר אין מחלוקת שהשם המופיע על גבי השטר אינו שמו של התובע, הכתובת שצויינה על גבי השטר איננה כתובתו של התובע והשטר כולל מתיקות תיקונים ושינויים רבים שנעשו בו (חלק מהמתיקות בוצעו בטיפקס).
- ב. ביום 19.2.2001 הטילה הנתבעת 1 עיקולים על חשבונותיו של התובע.
- ג. ביום 28.2.2001 הוגשה בקשה למימוש 2 קופות גמל השייכות לתובע.
- ד. לתובע נודע לראשונה על פתיחת תיק הוצאה לפועל רק ביום 1.3.2001, בעקבות הודעה שקיבל מהבנק, שבו הוא מנהל את חשבונותיו. בעניין זה יש לציין, כי הנתבעים בחרו למסור את האזהרה על פתיחת התיק, שלא בכתובת מגוריו של התובע.
- ה. ביום 7.3.2001 נחתם תצהירו של צד ג' 1, עו"ד טלאל אלעוברה, אשר אימת את החתימות על גבי השטר. צד ג' 1 אישר בתצהירו שהתובע לא חתם על השטר. הנתבע מס' 2 המשיך לנקוט בהליכים כנגד התובע חרף הנטען בתצהיר.
- ו. ביום 11.3.2001 נחתם תצהירו של מר חתאם אלעוברה, שהוא מנהל חברת מנופי רהט, אשר אישר אף הוא, שהתובע לא חתם על השטר.

- ז. ביום 13.3.2001 הגיש התובע התנגדות לביצוע שטר וצירף לה תצהיר לאימות טענת הזיוף, וכן הדגיש שמעולם לא חתם על השטר.
- ח. ביום 22.3.2001 פנה ב"כ התובע במכתב, לנתבע מס' 2, בקשר להליכים הננקטים כנגד התובע.
- ט. ביום 23.3.2001 הגישו הנתבעים, בקשה למימוש קופת גמל נוספת של התובע.
- י. ביום 4.7.2001 בית המשפט אישר את הסכמת הצדדים בנוגע לביטול כל העיקולים שהוטלו על התובע, למעט בקופת הגמל של בנק הפועלים.
- יא. ביום 24.10.2001 (יום אחד לפני הדיון שנקבע בבקשה למתן רשות להתגונן שהגיש התובע) שלח הנתבע 2 מכתב לב"כ התובע וציין: "בהמשך לשיחתנו הטלפונית, אנו נותנים למרשך – אלעוברה סלאמה רשות להגן מפני התובענה...".
- יב. **ביום 25.10.2001 הורתה כב' הרשמת אונגר על עיכוב הליכי הוצאה לפועל כנגד התובע, עד למתן פסק דין סופי בתיק העיקרי.**
- יג. ביום 29.10.2001 הגיעה ההחלטה בנוגע לעיכוב הליכים ללשכת ההוצל"פ בחיפה.
- טו. **ביום 7.11.2001 מומשו הכספים שבקופות הגמל של התובע.**
- טז. רק ביום 8.11.2001 נרשם בתיק ההוצאה לפועל "עיכוב הליכים" (ובטעות לא נרשם "עיכוב בהעברת כספים").
- יז. ביום 25.12.2001 הכספים שמומשו מקופות הגמל מועברים לנתבע מס' 2.
- יח. ביום 30.9.2002 ניתן פסק דין המורה על מחיקת התובענה בת.א. 7246/01 (התיק שבו הוגש לביצוע השטר כנגד התובע).
- יט. ביום 14.10.2002, כשנה לאחר שהתובע הגיש את תביעתו בת.א. 7565/01, מעביר הנתבע מס' 2 לנתבעת מס' 1 סך של 30,904 ₪ (מתוך הסכום המלא שנתקבל אצלו בסך של 43,665 ₪), בקיזוז שכר טרחה שהותיר ברשותו.
- כ. כאמור, עד היום, איש לא טרח להתזיר לתובע את סכומי הכסף שנגבו ממנו.
8. לאחר שעיינתי בתצהירים, לאחר ששמעתי את העדים מטעם הצדדים ועיינתי במסמכים שהוגשו ובסיכומי הצדדים החלטתי, בהתאם לסמכות שהוענקה לי לפסוק על דרך הפרשה, כי בנסיבות העניין יש מקום לחלק את האחריות בין הצדדים באופן הבא:

הנתבעת מס' 1 תישא ב- 30%.

הנתבע מס' 2 יישא ב- 40%.

צד ג' מס' 2 יישא ב- 30%.

סבורני, כי בנסיבות העניין אין להטיל אחריות על צד ג' מס' 1, אשר פעל בתום לב. לא מצאתי שקיימת רשלנות מטעמו של צד ג' 1, אשר בסה"כ אימת את חתימתו של עושה השטר ושל הערב הראשון, על טופס שהוכן מראש, בנוסח שנקבע ע"י הנתבעים. צד ג' 1 מעולם לא

אימת חתימתו של התובע, אשר זווייפה בשלב מאוחר יותר, לאחר האימות. גם אם אפשר היה לייחס לצד ג' 1 מחדל בענין אימות החתימה, בשל כך שהוא השאיר את שורת הערב השני פתוחה וכן כי אישר כביכול את חתימת ה"הערכים" בעוד שבפועל מדובר **בערב אחד**, הרי שיש לזכור, כי מדובר בטופס ערבות שהוכן מראש, בנוסח שנקבע ע"י הנתבעים. כמו כן ביום 7.3.2001 (זמן רב לפני מימוש הכספים) נחתם ע"י צד ג' 1 תצהיר, אשר נשלח לנתבע מס' 2, בו מאשר צד ג' 1 שהתובע לא חתם על השטר. הנתבע מס' 2 המשיך לנקוט בהליכים כנגד התובע, בשרירות לב, למרות כל האזהרות שנשלחו אליו, ובכך למעשה נותק כל קשר סיבתי בין המעשים שנעשו ע"י צד ג' 1, לבין הנוקדים שנגרמו לתובע.

מחולי הנתבעים 1 ו-2 מפורטים בצורה תמציתית בסעיפים 8 עד 18 לסיכומי צד ג' 2 ואין לי אלא, להפנות לדברים שנכתבו שם. הנתבעים 1 ו-2 נמנעו מלציין בבקשה לביצוע שטר, כי התובע הינו ערב לשטר (להבדיל ממעמדו של חייב). האזהרה על פתיחת תיק ההוצל"פ, לא נמסרה בכתובתו של התובע. הנתבעים 1 ו-2 התעלמו מפניות חוזרות ונשנות של התובע ושל צד ג' 1, לפיהן התובע אינו צד נכון להליכים. הנתבעים 1 ו-2 התעלמו מכך שהשם המופיע על גבי השטר אינו שמו של התובע, הכתובת שצויינה על גבי השטר איננה כתובתו של התובע וכן התעלמו מכך שהשטר כולל מחיקות תיקונים ושינויים רבים שנעשו בו. למעשה, דבר לא יכל להפריע בהליכי הגבייה, האגרסיביים, שנקטו ע"י הנתבעים, בניצוחו של הנתבע מס' 2.

בנוגע לטענות שהועלו ע"י הנתבעת מס' 1: - סבורני שאין ממש בטענה, כי התובע התעקש שלא להעמיד לדין את האשמים האמיתיים. מבחינת התובע האשמים האמיתיים הם הנתבעים, אשר פעלו נגדו בהליכים שלא כדין. הנתבעים הם אלו שיכלו לנקוט בהליכים המתאימים (אפילו בדרך של הודעה לצד ג') כנגד מי שזייף את השטר ואולם הם בחרו, מטעמים השמורים עימם, שלא לעשות כן. העובדה שהנתבעת 1 נפלה למעשה מרמה (זיוף השטר) איננה יכולה להצדיק את העוול, שהיא גרמה לתובע בהליכים שנקטו נגדו. לאור כל מה שהובא לעיל סבורני שלא ניתן לכנות את ההליכים שנקטו כנגד התובע כ"הליכים שנקטו בתום לב", שכן הליכים אלו כללו מידה לא מעטה של שרירות לב. הנתבעת מס' 1 מחזיקה בכספו של התובע מאז שנת 2002 ודבר לא גרם לה להתנצל בפני התובע או להחזיר לו את סכומי הכסף שנגבו ממנו, שלא כדין. כמוכן שהנתבעת 1 גם לא הצליחה להוכיח מעורבותו של התובע בקנוניה, ואין כל ראייה לתמוך בטענה שהתובע שיתף פעולה, עם האדם שזייף את השטר.

בנוגע לטענות שהועלו ע"י הנתבע מס' 2 – כמי שייצג את הנתבעת מס' 1 ופעל בשמה, חדל בכך שלא שלח לתובע מכתב התראה בנוגע לשטר החוב, לא ערך בדיקה מספקת בעניין שמו של התובע כמי שלא חתום על גבי השטר לרבות כתובתו ומספר תעודת הזהות הנקובה בו. אין חולק כי חובותיו של עורך דין, בענייננו הנתבע מס' 2, אינן רק כלפי הנתבעת מס' 1, שכן הוא חב חובות מסויימות גם כלפי יריביו **והציבור**. בענייננו, על הנתבע מס' 2 לשאת באחריות

לנזקיו של התובע, שכן הנזק שנגרם לתובע כתוצאה ממימוש קופות הגמל, הוא כפועל יוצא של עוולה שביצע הנתבע מס' 2, בעת שנקט כנגד התובע הליכי הוצאה לפועל, שלא בתום לב, ושנכללו בהם מידה לא מעטה של שרירות לב. עפ"י המבחן האובייקטיבי ניתן לקבוע, כי בנסיבות העניין כל עו"ד סביר היה משהה את פעולת מימוש הכספים, עד לביטול נסיבות החתימה על השטר או לכל הפחות מחזיר את הכספים שנתקבלו אצלו בטעות, בניגוד לצו עיכוב ההליכים (בזמן שהיה צריך להיות גם "עיכוב בהעברת כספים"). לסיכומו של דבר סבורני, כי החל מיום 7.3.2001 [המועד שבו נחתם תצהירו של צד ג' 1 המאשר שהתובע לא חתם על השטר] לא הייתה קיימת עוד "עילה סבירה" לנקיטת הליכי מימוש בגין קופות הגמל של התובע.

בנוגע לצד ג' מס' 2 – מצאתי כי קיימת חבות לנזקים שנגרמו לתובע. שמענו מפי הגב' מזל שוקר שיש לדאוג לביצוע מיידי של כל החלטה המתקבלת, במיוחד בבקשות הנוגעות לעיכוב הליכים, ונראה כי עקב מחדל מצידו של צד ג' 2 – לא הוקלדה ההחלטה בענין עיכוב ההליכים ומשכך מומשו הקופות בניגוד לצו. ניתן היה לתקן את הטעות שארעה בעניין מימוש הכספים, אילו היתה נרשמת פעולה בדבר "עיכוב בהעברת הכספים", אך גם פעולה זו לא נרשמה (גם כן מחמת בטעות). אינני מסכים עם צד ג' 2 שהארוע המחולל היחידי היה ביום 25.12.2001 (המועד שבו הכספים הועברו לנתבע מס' 2) ונראה, כי מדובר בשרשרת של מחדלים, אשר התחילה לפני כן, ביום 7.11.2001, בעת שמומשו הכספים (בניגוד לצו עיכוב הליכים). כמו כן, אי אפשר שלא לתת ביטוי משמעותי לכך שהנתבעים לא החזירו את הכספים מיד לאחר קבלתם, שכן אילו היו מוחזרים הכספים, נזקי התובע היו מצטמצמים בשעור ניכר. לעניין טענתו של צד ג' 2 בסעיף 3 לסיכומיו, בית המשפט מפנה להסכם הדיוני מיום 10.10.2007 שם נקבע, בין היתר, כי ביחס לת.א. 7565/01: "בית המשפט יקבע את האחריות הנפרדת של כל אחד מבעלי הדין (לרבות צד ג')". לסיכום, טוב עשה צד ג' 2 משלא התעלם מקיומו של הנוהל שעוסק בזרימת המידע מבית המשפט ללשכות ההוצאה לפועל ולתהליכי העבודה המיוחדים למוציאים לפועל (ראה סעיף 17 לסיכומים מטעם צד ג' מס' 2).

9. שעור הנזק:

- הצדדים קצבו את הנזקים שנגרמו לתובע, למעט בשני עניינים:
- א. יתר המחלוקות בתיק אזרחי 7565/01, אשר בגינם הוסמך ביהמ"ש לפסוק סכום, שלא יעלה על 35,000 ₪.
- ד. בגין סעיף 15 בתביעה בתיק אזרחי 1225/02 הוסמך ביהמ"ש לפסוק סכום, שלא יעלה על 5,000 ₪.

מתוך הראיות שהובאו בפני שוכנעתי שלתובע נגרמו נזקים כספיים משמעותיים. התובע לא יכל להשתמש בכספים שהיו בקופות הגמל כבטוחה לצורך קבלת אשראי מהבנק. לתובע נגרמה עוגמת נפש רבה. התובע ספג פגיעה משמעותית בתדמיתו, מול הבנק (בשל העיקולים שהוטלו על חשבוננו ומימוש קופות הגמל) וכן מול הספקים עמם עבד (ראה בעניין זה ת/14 עד ת/23 לתצהירו של התובע).

בחודש יוני 2004 נאלץ התובע ליטול הלוואה בסך של 100,000 ₪, כאשר הריבית בגין ההלוואה תעמוד על כ- 23,000 ₪ (לוח סילוקים סומן ת/43). לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים בעניין זה מצאתי להעמיד את נזקיו של התובע, בראש נזק זה, על סך של 30,000 ₪.

בגין סעיף 15 לתביעה בתיק אזרחי 1225/02, הרי שאין מחלוקת שהתובע לא יכל להפקיד סכומי כסף נוספים, בקופות הגמל שנפדו, ובכך נמנעה ממנו האפשרות לזכות בהטבות מס בשיעור של כ- 5,000 ₪. מנגד, יש לזכור, כי פדיון קופות הגמל לא מנע מהתובע להפקיד כספים בקופות גמל אחרות, שכן התובע יכל לפתוח קופות גמל חדשות (בכפוף לפתרון בעיית העיקול) ולהפקיד שם כספים לצורך ניצול מאקסימאלי של הטבות המס. אילו פתח התובע קופות גמל חדשות, הוא אומנם היה מרוויח את הטבות המס, אך לא היה נהנה מהוותק של הקופות הישנות והיה צריך להמתין שנים רבות לפדיון הכספים. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים בעניין זה מצאתי להעמיד את נזקיו של התובע בראש נזק זה, באופן גלובאלי, על סך של 3,500 ₪.

10. אופן ביצוע השיערוך:

הנתבעים החזיקו (וממשיכים להחזיק עד היום) בכספי התובע, שלא כדין, משך תקופה ארוכה ביותר ונמנעו מלהחזיר את הכספים, למרות שברור לכולם, מזה תקופה ארוכה מאוד, שהכספים נגבו בטעות.

בנסיבות העניין, כאשר התובע לא הוכיח את שיטת החישוב הנטענת בסיכומיו, לא מצאתי שיש לסטות מהכללים המקובלים ומכאן שאני קובע שיתול על החזר הכספים, הפרשי הצמדה וריבית כחוק.

11. לפיכך ומכל המקובץ לעיל אני קובע כדלקמן :

- א. אני מחייב את הנתבעת 1 לשלם לתובע סכומים כדלקמן :
- (1) סך של 43,665 ₪ (הסכומים שהועברו לנתבעת 1 בגין מימוש קופות הגמל), בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום 24.12.01 ועד למועד התשלום המלא בפועל.
 - (2) שכ"ט עו"ד בסך של 7,500 ₪ בתוספת מע"מ (החיוב בגין שכ"ט עו"ד הינו חלקי בלבד ומתייחס, בשלב זה, רק לחיוב הנקוב בס"ק א' 1).
 - (3) הוצאות משפט בסך של 1,500 ₪ (החיוב בגין הוצאות משפט הינו חלקי בלבד ומתייחס, בשלב זה, רק לחיוב הנקוב בס"ק א' 1).
- ב. אני קובע שהתובע זכאי לקבל סכומים נוספים, כדלקמן :
- (1) סך של 34,307 ₪ (ע"ח הכספים שהועברו למס הכנסה בעקבות מימוש קופות הגמל), בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום 24.12.01 ועד למועד התשלום המלא בפועל.
 - (2) סך של 30,000 ₪ (בגין התביעה בת.א. 7565/01) בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום 10.10.2007 (המועד שבו אושר ההסדר הדיוני) ועד למועד התשלום המלא בפועל.
 - (3) סך של 3,500 ₪ (בגין סעיף 15 בת.א. 1225/02, אשר דן בנוק שנגרם לתובע, כתוצאה מחוסר היכולות להפקיד כספים בקופות הגמל שמומשו), בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום 10.10.2007 (המועד שבו אושר ההסדר הדיוני) ועד למועד התשלום המלא בפועל.
 - (4) הוצאות משפט בסך של 4,000 ₪.
 - (5) שכ"ט עו"ד בסך של 10,000 ₪ בתוספת מע"מ.
 - (6) על החיובים האמורים בס"ק 4 ו- 5 לעיל יחולו הפרשי הצמדה וריבית כחוק, ממועד מתן פסק הדין ועד לתשלום המלא בפועל.

ג. החיובים המצטברים, המפורטים בס"ק ב' לעיל (סעיפים 1 עד 6), ישולמו באופן הבא:

הנתבעת מסי 1 תישא ב- 30%.

הנתבע מסי 2 יישא ב- 40%.

צד ג' מסי 2 יישא ב- 30%.

למען הבהר נקבע, כי החיובים המפורטים לעיל הינם חיובים נפרדים.

ד. אני מחייב את הנתבעת מסי 1 (שולחת ההודעה לצד ג' מסי 1) לשלם לעו"ד טלאל אלעוברה את הוצאותיו בגין ההודעה לצד ג' שנשלחה אליו, בסך של 3,500 ₪ בתוספת מע"מ כדין.

ה. ב"כ התובע רשאי, במידת הצורך, להגיש פסיקתה לחתימתי בציון הסכום המדוייק שעל כל צד לשלם.

12. בשולי הדברים, אבקש לציין את הערכתי לבי"כ בעלי הדין על שהשכילו להגיע להסכמה דיונית, לפיה התובענה תתברר על דרך של סעיף 79 א' לחוק.

13. מזכירות ביהמ"ש תשגר עותק פסק הדין לבי"כ בעלי הדין.

ניתנה היום כ"ד בתשרי, תשס"ט (23 באוקטובר 2008), בהעדר הצדדים.

עידו רוזין 54678313-7565/01

עידו רוזין, שופט

שם הקלדנית: אתי אוחיון.

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה